

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	10	frt — kr.
Félévre . . .	5	„ — „
Negyedévre . . .	2	„ 50 „
Egy óra . . .	—	„ 85 „
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PECSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi át

Szerencsés kerület.

Pécs, 1897. március 2.

Akit még nem fogott el az erkölcsi undor a magyar parlamentarizmus firmája alatt ismert komédia iránt, az csak tekintsen át a szomszédos szigetvári kerületbe és mustrálja végig az eseményeket, a melyek ott a múlt év szeptember havától kezdve alkotmányos küzdelmek titulusa alatt lejátszódtak.

Az ugynevezett újabb alkotmányos aera kezdete óta mindig a függetlenségi és 48-as elvek mellett rendületlenül kitarított választókerület, a melyben legfőleg a korcsmárosok állítottak föl néha-néha kormányparti ellenjelöltet, hogy legalább látszata legyen a küzdelemnek s így jobban essék az áldomásívás, ez a kerület hirtelen frontot változtat s a kormánypart zászlaját juttatja diadalra. Büszké lehetnek, s valóban büszké is voltak a kormánynak a kerületben szétszórtan lakó előőrsei a z elv diadalára!

Mert hát hogyan is esett meg a dolog? Talán a szabadelvűpart valamely nagy kitűnősége pályázott a mandátumért, a kinek éppen döntő része volt a szabadelvű egyházpolitikai reformok keresztülvitelében, mert hisz a kormánypart mindenütt ezeknek a reformoknak, az egyházpolitikai szabadelvűség népszerűségének tulajdonította hódításait s az ellenzék vereségét.

Szó sincs róla, a szigetvári mandátumra nem pályázott kormányparti politikus, a nyakára tolták azt a tisztelt választók egy embernek, aki sem nem politikus, sem nem magyar, s akit az ottani korifeusok szemében csak az az egy tulajdonsága kvalifikált alkalmas képviselőjelöltnek, hogy veszettül sok millió fölött rendelkezik.

Ez a különben kifogástalan gavallér, aki a képviselőséget éppenséggel nem ambicionálta, ismételten visszautasította a neki felajánlott jelöltséget, mert hihetőleg felismerte azt a frappáns hasonlatosságot, amely az őt fellépésre birni akaró választók s egy dús gazdag örökösödő eladósodott kérői között fenforgott. Végre azonban mégis beugrott, mert hát a költség-nála nem játszik szerepet s egy nábob megengedheti magának azt a fényűzést, hogy a pompás fogatok, fejedelmi háztartás, és egyéb uri passziók mellett még törvényhozói mandátumot is vásároljon magának.

És a tisztelt választóknak sem egyénileg, sem községenként nem volt okuk panaszkodni, a jelölt két kézzel szórta közéjük a pénzt és egyéb földi javakat. Szigetváron az egész választási kampány alatt egy korcsmában sem fogadtak el pénzt senkitől, még ha nem is volt választó, még átutazó idegenektől sem; a kerület községei egymásután kaptak földeket, alapítványokat, sőt magának Szigetvárnak polgári

iskola lett ígérve — persze csak a nyereendő mandátum tartamára.

Ilyen kézzelfogható argumentumok előtt aztán meg is hajolt a választók többsége, a függetlenségi zászló elbukott s a kormányparti jelölt bevonult a parlamentbe. — Azaz, hogy mégsem vonult be, mert mandátumát kérvénnyel támadták meg, a képviselőház bíráló bizottsága elrendelte a vizsgálatot s a választást előre láthatólag meg fogja semmisíteni.

Jellemző dolog ebben a parlamenti biráskodásban, a melyre már az 1874-ki választási törvény kimondta a halálos ítéletet, hogy nem az óriási vesztegetés, sem a hatalmi erőszak, sem a jogfosztásnak semmiféle neme a választás megsemmisítésére elég nyomós okul nem szolgálhat, de megsemmisítik azt olyan okból, a melynek alapja már maga is jogfosztás.

Egyetlen sikerrel érvényesíthető megtámadási ok ennél az operett-biráskodásnál az, hogy a megválasztott képviselőnek nincsen választói jogosultsága. És a megválasztott szigetvári képviselő véletlenül ebben a hibában leledzett. Hogy nálunk, ahol a választói jogosultság vagyoni cenzuson alapul, egy nagybirtokos, milliók ura ne birjon választói jogosultsággal, az már magában véve képtelenség; törvényes igénye mindenestre megvolt hozzá, hogy választónak felvétessék, s hogy ez mégsem tör-

A „Pécsi Figyelő” tarcaja.

Az utolsó bolond.*)

— Murai Károly. —

Régen, igen régen, valahol messze, erdőknél, tul, a tengereken élt egy kékszemű sugár fiú. Hullámos volt a haja, halavány az arca és nagy, nagy szerelem befogadására kész a szíve. Ha alkonyra vált a nappal és éjszakába ment át az alkony, kiült a tengerpartra, belebámult a csillagfénybe és álmódzott. Nyitva volt a szeme és mégis álmokképeket látott. — Ébren volt teljesen és mégis álmvilágban élt.

Egyszer, midőn csillagfény simogatta lágyan, rezgő villanással a hullámokat, alakot látott. Szépségeset, megbűvölőt, a minőt a meseék fantáziája fest. Vágyat fakasztó tündéralakot, félig meztelent, karjait kitérve, amint csókra nyitotta a csókos száját. A tengerből kelt ki s a szemtelen hullámok és tajtékok buján simultak hozzá, féltékenységet keltvén a fiuban, aki az első pillanatban imádságra gondolt.

Csillaghullás idejéig tartott a látomány, alig pár szívdobbanásig. Azután elsötétült

* A szerzőnek Bandi és egyéb apróságok című most megjelent kötetéből.

minden. Tenger és ég összeolvadt. Nem lehetett látni semmit. Sem hullámot, a mely part felé tör, sem csillagot, a melynek fénye leverődik; sem tündéralakot, a melynek kábitó látása van. De bár ég és tenger összeolvadt is, bár a sötétség átláthatatlanul fektüde meg a levegőt: — az álmokképlátó fiú nem hagyta el a partot. Ott találta a pirkadást, ott találta a színt hamar változtató nappal és ott találta az este is. Kitágult szemekkel nézte a hullámokat, várva fölbukkanását az álmokképek, a mely azonban nem mutatta magát.

Amint így várta, amint így reménykedett napokon át, az a gondolat érlelődött meg benne, hogy mindaddig nem távozik el onnan, amíg újra nem látja. Ott fog ülni a parton, merően nézi a tengert, a gonoszt, a mely vágyát, boldogságát rejti magában. Várakozása közben mihamar erőt vett rajta az álmok, — a melynek szívárványszínű a képe, édes az ize, meg az emléke is. És ez álmok egyikében újra megjelent előtte a kedves leány. Épen úgy, amint a tengerből fölemelkedni látta, amint a hullámok között állani látta, de ezuttal már a tenger nélkül. Mélységes, sötét, mindig zugó erdő volt a keret, a melynek virágos gyöpen itt-ott lomboktól fűdve suhant a félig meztelen, most levelektől és virágoktól mohón csókolt alak. Majd félhomályban látta csillogni aranyhaját, majd a fényből vetődött rá egy-egy napsugár, a

mint mindegyre beljebb suhant. És ő fáradhatatlanul futott utána lábujjhegyen, nesztelenül, elfojtva még lélegzetét is.

Az ébredés nem hatott rá józanítólag és amint ott ült továbbra is a parton, ő róla álmódzott. Várta mint addig, növekedő vágygal és mindegyre nagyobbodó őrtűl szerelemmel. Zápor ha hullott, nem érezte; vihar ha verte, oda sem nézett neki; nem keresve árnyékot az égető nap elől sem.

Napok, hetek multa után azonban egyszer csak felugrott és futni kezdett.

Az villant meg a fejében, erdőt ábrázoló álmokkép nyomán, hogy az, a kire ő várakozik, nem a tengerben, hanem mélységes erdő zugó homályában lakik. Hogy kiszállt a tengerből és elment vad rengetegekre, ahol föltalálható. Az az álmok intés volt és kézmutatás az erdő felé.

Mezőkön, hegyeken, utatlan utakon rohant, futott a fiú, keresni az erdőt. Föltalálni azt az erdőt, a melyben ő lakik, a melynek bársonyos gyöpen suhan s a melynek lombjai érintik meztelen vállát és karjait.

Azt a nagy, ember nem járta erdőt, a mely otthonul szolgál neki a tenger után. A hova elvétve jut be egy sugár.

Kisebzett lábakkal, agyonfáradva, verjétkkel a homlokán ért el az erdő alá, a mely majdnem úgy zugott, mint a tenger. A gyöp magához vonzotta, az illat pihenésre hívta s a madár-dal álmodalul ígér-

tént meg, legyen ez tévedés vagy roszakarat eredménye, mindenesetre jogfosztás volt.

És a bíráló bizottság eltekint minden egyéb felpanaszolt és igazolt visszaéléstől, egyedül csak azt vizsgálja, vajjon fel volt-e a megválasztott képviselő véve választónak vagy nem? Ha őt is megfosztották ettől a jogától, a melyre törvényes igénye volt, szankcionálják még ezt a jogfosztást is és megsemmisítik a mandátumát, de hogy ha ő ellenében nem történt törvénysértés, akkor megáll a választása, ha miatta százakat fosztottak is meg jogaiktól s ha érdekében bármily törvénytelen eszközöket használtak is.

Jellemző dolog ez a mai parlamenti felfogásra!

Nem csodáljuk, hogy Biedermann lovag is megundorodott ettől a frivol játéktól, és nem kíván újra pályázni az olyan mandátumért, a melyről jól tudja, hogy annál kevesebb az értéke, minél több pénzbe került.

De hát azért a szigetvári kerület választóinak nem kell kétségbeesniök, lesz azért mégis újra hegyen-völgyön lakodalom, mert Biedermann lovag nem azért akar visszavonulni, mintha a pénzt sajnálná s azért — amint rebesgetik — az új választásnál 30.000 frtot szándékozik bármilyen kormányparti jelölt rendelkezésére bocsátani.

Ez ugyan aligha lesz elegendő az egyszer már felkeltett szomjuság eloltására, de hát az új jelöltnek is csak lesz ezen kívül még egy kis rászánt pénzcskéje, meg a központi választási kassa sem egészen üres még: lehet hát pénzelni másodszer is.

Csak legalább megint lehetne fogni olyan jelöltet, aki nincs benne a választók listájában, talán még harmadizben is el-sülne a dolog, mert három a magyar igazság, tartja a közmondás.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 2.

Farsangi beszámoló.

Karneval herceget az éjjel eltemetjük. Holnap hamut hintünk a fejünkre a nyolc hetes farsang után és megkezdjük a negyven napi böjtöt.

Muszáj azonban, hogy egy kis beszámolót tartsunk a farsangról. Hiszen a képviselő urak közül sincs egy se olyan, a ki ha egész öt éven át ingyen szedi is fel, a nagyságos uri gátsit, mandátuma lejártával legalább beszámoló beszédre fel ne nyitná a száját. Már pedig a derék Karneval herceg nem akar hátra maradni a nagyságos képviselő urak megett.

Beszámolóinkban természetesen első a pécsi farsang története. S mivel minden Demoszthenesznál szebben — beszélnek a számok, ime idő és sorrendben alább adjuk a Pécsen tartott farsangi mulatságok statisztikáját.

1. A farsangot január 5-én a Torna-egyesület estélye vezette be. Csendes volt ez azonban még, hogy a jókedv annál szilajabban törjön ki a farsang első szombatján, január 9-én, a mikor is a következő bálók voltak.

2. Jogász-bál.

3. Tűzoltók jelmezbálja.

4. Az első vasárnapon volt a pécsi szabómunkások bálja a gyár-utca 7. sz. a helyiségében.

5. A farsang második szombatján a Polgári Kaszinó termeiben áldoztak Karneval Ö fenségének.

6. Ugyanekkor a Katholikus Legényegylet a Vigadóban tartotta táncmulatságát.

7. A keramikai munkások pedig a Scholtznál üdvözölték a farsangot.

8. Hercenberger bátyánk első táncpróbája jött a nyolcadik a farsangi bálók sorában a Vigadóban.

9. Következett sorban a pécsi munkás képző egylet bálja Scholtznál.

10. Helyőrségi tiszti-estély a Nemzeti Kaszinóban.

11. Vendéglősök bálja a Vigadóban.

12. Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban.

Visszagondolt a múltba és számíthatni kezdte, hogy mióta nem evett. És a mint eredményt ért el, vánszorogni kezdett tovább. Az életfentartás ösztöne diadalt aratott rajta s ő kuszva ment tovább fájdalmi dacára is, hogy egy falathoz s egy árva korty vízhez jusson. Meghalt volna szívesen, különösen ha a láz az ő álomképét mutatja az utolsó órában, a halál percében neki, de az életfentartás ösztöne azt sugta, azt hitette el, hogy azért kell élni, hogy láthassa őt. Szemtől szemben, búbjája minden fényében, édesen. Majd azután meghalhat.

Vánszorogva, lassan haladt a rengeteg akadályai között, keresve patakat, a melynek vize szomjat olt s kutatva gyümölcs után, mely éhséget csillapít. Szomjat és éhséget, a mik vadállattá változtak benne.

A mint így, még inkább összevérézve, még jobban kintől, fájdalomtól égve kuszott, mászott a tuskés bozótok között: egy gunyhót látott meg. Gunyhót, amelynek ajtaja nyitva volt s a melyből a tűzhely fénye látszott ki. Végső ereje megfeszítésével juthatott csak el a gunyhóig, a melynek ajtaján már alig tudott bemenni és talán ott halt volna meg, kimerülve, éhen, ha meg nem látja a friss vízzel teli kancsót s azt a darab kenyeret mely a terített asztalról kinálkozott. Ez nem engedte meghalni. Ez adott neki annyi erőt, hogy elérjen a kan-

13. Vörös kereszt-egylet álarcos bálja a Hattyuban.

14. Veteránok bálja a Scholtznál.

15. Polgári Kaszinó második táncestélye.

16. Kádársegédek szakegyletének mulatsága Scholtznál.

17. Nőegylet Calicot-bálja.

18. Házibál a Petőfiben.

19. Hercenberger táncestélye.

20. Altiszi bál a Vigadóban.

21. Házibál a Hétfejedelemben.

22. Könyvnyomdászok bálja Scholtznál.

23. Torna-Egyesület bálja a Vigadóban.

24. Katholikus Kör táncestélye.

25. Hercenberger táncestélye Vigadóban.

26. Polgári bál a Vigadóban.

27. Nemzeti Kaszinó bálja.

28. Altiszi bál a Vigadóban.

29. Vasas-bányatelepi daloskör estélye.

30. Tiszti estély a Nemzeti Kaszinóban.

S ha most még ehhez hozzávesszük a polgári daloskör mai farsangi estjét, az őrmesterek holnapi bálját, és az izraelita nőegylet szombati táncmulatságát s ha számítjuk a pécsi jótékony nőegylet theauzsonnait: a pécsi bálók számát tehetjük kerek számmal negyvenre. S ez a szám elég tekintélyes, mely az ötvennyolc napos farsangnak megfelel. Hiába, igaz van Szemere Miklósnak: nem boldog a magyar!

Karneval herceg beszámolójának másik részében a vidéki bálók nevezetesebbjeit foglalkoztatjuk össze.

E szerint e farsangban nevezetesebb táncmulatságok voltak:

Siklóson a társaskör és az iparosok olvasóköreinek bálja.

Mohácson a földművesek, a jótékony nőegylet, a hadastyánok, a tűzoltók és az izr. nőegylet mulatságai;

Szigetvárott az olvasó-egylet bálja.

Dárdán a kaszinó és a polgári egylet táncestélyei;

Pécsváradon az iparosok bálja;

Villányon a villányi ifjuság mulatsága;

Szentlőrincen a műkedvelő ifjak estélye;

Barcsen az ifjuság bálja;

Kaposvárott a jótékony nőegylet, izr. nőegylet, korcsolyázó egylet bálja és a megyei bál.

kezett neki. Puha moha kínálkozott vánkossul s lágyan zugó lomb takarójául. Megelégedhetett volna a szíves kínálással és vendéglátással egy király.

Ő azonban bár alig tudott megállni a lábán, ment tovább. Be a mélységes részbe, a hol nagyobb a homály, erősebb a zugás és vadabb a világ. Ösvényt nem keresett, bokrokat nem került s tuskéktől nem félt. Mindegyre megszakgatottabb ruhában immár vérző lábakkal futott beljebb és beljebb, amint zihált a melie. Keresztül gázolt patakon, keresztül vágott sűrű bozótokon, mindig tágra nyitva kék szeméit, amelyek sovárogtak az álomalakot.

Addig futott, a mig összeesett. Véres arcal feküdt meg az erdő barna talaját s ilyenkor pihent. Már a mint magához tért, a mint megértette a helyzetet, futott tovább és tovább. Szemei a folytonos merő nézéstől égni kezdtek és könnyessé váltak. A melében nehéz fájdalmat érzett, a mint a fáradtság és kimerülés is égő sajgással járt.

Egyszer azután már nem volt annyi ereje, hogy futni tudjon. Hatalmas fa alatt teküdt majdnem aléltan, lázban égett, összezavarodott előtte minden, de az így támadó kaoszából az álomkép mosolygott rája, ha mindjárt csak egy pillanatra is. Betegsége, láza második napján az éhség, a szomj támadta meg. Azzal a vad erővel, azzal a kannibáli vágygyal, a mely az éhség és szomjuság kiváltsága.

csóig, a kenyérig, megragadhatta azokat reszkető kezeivel.

Diadalkiáltásba akart kezdeni, de csak hörögni tudott. Hörögni tudott, a melyben világraszóló gyönyör volt kifejezve, olyan, a minőt más embernek, más helyzetben nem lehet ajkra kapni.

Ebben a pillanatban lilaszínű fény terjedt szét s a már majdnem éhen haló az ő csodás, búbjós álomképét látta maga előtt, akit a tengerből látott kiemelkedni, aki álomban jelent meg előtte és aki iránt szerelme támadt. Pajkosan lebbent a gunyhóba ez a nő, rózsás arccal, mosolyogva. Hanyagul dobta le magát az asztal mellett levő székre s a mint az asztalra könyökölt s fejét kecsesen az egyik kezére hajtotta: a másikkal a fiu kezeiben levő kenyér és víz után nyult. Nem szólt semmit, de mosolyogva kérőleg nézett rá. Ez azonban teljesen elég volt, mert a fiu hirtelen odanyújtotta neki a kenyeret meg a vizet, s nem e földre való gyönyörrel nézte, amint az elkölte a kenyeret és megiszszá rá a vizet. És mikor a halál már félig lefogta a szeméit és zürzavar támadt előtte, igen halkán, de boldogságban kéjben uszva sutogta — nézvén őt merően és mosolyogva: — milyen szép így a halál.

... És meghalt az utolsó bolond.

Mert azóta és ma a férfiak nem adják oda ideáljaiknak azt a falatot, a melynek hiányában éhen halnának.

Vagyis Pécsen és vidékén a farsangban kerekszám 58 nevezetesebb bál volt; a miből ha tizet leltünk is, akkor is marad 48 előkelő bál.

Ime tehát itt sem engedünk a 48-ból!

Statisztikus.

Naptár 1897. március 3-án.

Naptár: szerda, márc. 3. — Róm. kath.: Hamvazó. — Prot.: Kunigunda. — Görög-kel. (febr. 19.) Appia. — Zsidó: Adar 29. — Nap kél 6 óra 22 perckor; nyugszik 5 óra 30 perckor. — Hold kél reggel 6 óra 9 perckor; nyugszik délután 5 óra 45 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; légnyomás 763. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint esapadék és köd várható.

— **(A Verdi-rekviem)** utolsó fő próbája, közbejött akadályok miatt hétfőn f. hó 8-án délután 4 órakor lesz a színházban a nézőtér teljes kivilágítása mellett. Belépő-díj ez alkalommal is személyenként 50 krajcár lesz. A jövedelem a dalárda javára esik.

— **(Tombola-estély.)** A pécsi katolikus kör által, pazarfényű helyiségében tegnap este rendezett tombola estély a legpompásabban sikerült. Már jóval nyolc óra előtt telni kezdtek a termek, kilencre aztán beveződött a közönség felvonulása, mely egy elit-báléhoz hasonlóan oly impozáns volt a kétkaru lépcsőkön, hogy külön alkalmi poétát kellett volna kiküldeni tudósítónak, hogy azt a szép képet lefesse olvasóink előtt, a mely az ez idő tájban odavetődött szeméit elkápráztatta. A hölgyek tarkábnál tarkább öltözékei, a csillogó belépők, a mamák uszályai, a frakkos s fölszalagozott rendezők sürgése, a tánc képes fiataltság, köztük a haderő tagjaival (szásadoson alul) valóban egy nagyszabásu estélyt sejtettek a be nem avatottal, holott voltaképpen az egész egy kis barátságos összejövetel volt, a kör számára beszerzendő zongora költségeinek összehozására. Ebből a célból vették alkalmazásba az olaszországi mintára berendezett tombolát különféle nyeremény-tárgyakkal, melynek lapjait Pécs legszebb leányai árusították a tömött bugyellárisu papáknak s violaszínű öves egyházi férfiaknak. Szép kis summácskát hoztak így össze. A huzások és nyeremények kiszolgáltatása jóformán éjfélig elfoglalta az időt, minek utána aztán kezdetét vette az igazándi tánc. Ámbár kellő számú fiataliságról gondoskodás történt, de biz ez a szám mégis kevésnek bizonyult be; s így a nehéz lovasságot is bevonták a táncba s bizony a menyecske leányokkal bíró családapákat is láttunk keringőzni, a kik csak a „Padra Kati“ (pas de quatre) nevű táncnál mondták ki a „non possumus“-t. Megtalálta itt a mulatságot, szórakozást mindenki. Rác Gusztó bandája kitartó kedvvel húzta a talpalávaló nótákat s volt olyan hangos mulatság, hogy a nagy árkadók csak úgy zengettek belé. A két négyest mintegy 120 pár táncolta, míg a népfölkelés II-ik korosztályában levő s ezt is túllépett harc képtelen népség a szomszéd szobákban kergette a Pagátot. Tudósítónk hevenyében a következő névsort írta össze: (Bizony csak iratta, mert ő maga a 32 levelű bibliát forgatta, így hát csendes részvét kéretik szá-

mára. Szerk.) Duka Mileva, Lujzer Margit, Szuly Gizella, Polgár Blanka, Kindl Gizella, Eizer Ilonka, Szommer Irma, Sey Nellike, Váry Piroška, Cseh Anna, Lechner Szilvia, Eötvös Ilka, Sey Vilma, Preining Olga, Güming Józsa, Dedinszky Olga, Vasdinnyey nővérek, Rimely Viola, Hoffner Viktória, Farkas Józsa, Asztalos Lujza, Végh nővérek, Müller Ilona, Fenyőssy Ilonka, Chinorany Izabella, Hartl Ilona, Pritz Olga, Putzer nővérek, Mihalovits Mariska, Eisenhuth Mathild, Luts Mariska, Mihályfy Irén és ezen kívül sok sok fiatal asszony, a kik meg fogják engedni, hogy neveiket tudósítónk nem írta föl. A mulatság — talán irni is fölösleges — kivilágos virradtig tartott lankadatlan jókedv és kitartás mellett s jelen volt rajta Robicsék József dr., a budapesti ügyvédi kamara elnökhelyettese is, Erreth János ügyvédkamarai elnök és Bodó Aladár dr. ügyvéd kíséretében s csak 12 óra után távozott az impozáns estélyről.

— **(A Mohács-pécsi vasut)** igazgatóságától vett értesülésünk szerint a Budapest-Mohács és Orsova között közlekedő személyhajók forgalma e hó folyamán megnyílik. Budapest-Mohács között az új menetrend szerint minden irányban 2—2 helyi hajó fog közlekedni, az egyik naponként, a másik pedig hetenkint hatszor, u. m.: Az első Budapestről indul (első menet f. évi március 3-án) naponként d. e. 11 órakor csatlakozik a Mohácsról reggel 5 óra 50 perckor induló 3. sz. személyvonathoz (érk. Pécsre reggel 8 órakor.) Mohácsról indul (első menet f. évi március 4-én) naponként d. u. 1 órakor, melyhez csatlakozik a Pécsről d. e. 9 óra 39 perckor induló vonat, illetve a Mohácsra déli 12 óra 34 perckor érkező 2. sz. vonatunk. A másik helyi hajó Budapestről indul (első menet f. évi márc. 19-én) naponként vasárnap kivételével este 10 órakor, melyhez Mohácsra csatlakozik a reggel 9 óra 15 perckor induló 5. sz. vonatunk, érkező Pécsre d. e. 11 óra 18 pkor. Mohácsról indul (első menet márc. 20.) naponként kedd kivételével éjjel 2 órakor, melyhez csatlakozik a Pécsről d. u. 4 óra 20 pkor induló vonat, illetve a Mohácsra este 6 óra 24 perckor érkező 6. sz. vonatunk. Ezen utóbbi két hajó menetrendje összeesik, illetve ugyanaz a Budapest-Mohács-Orsova közt közlekedő postahajók menetrendjével, melyek hetenkint háromszor közlekednek é. p. Budapestről minden kedden, csütörtökön és szombaton, Mohácsról felfelé minden csütörtökön, szombaton és hétfőn. Első menet Budapestről lefelé f. é. március 18-án Mohácsról 19-én, Mohácsról felfelé 25-én, Orsováról 23-án. Az előbb említett csatlakozásokon kívül még megjegyezzük, hogy a Mohácsról lefelé menő postahajóhoz a Pécsről 5 óra 35 pkor reggel induló, illetve a Mohácsra 7 óra 44 pkor reggel érkező 4. sz. vonatunk, az Orsováról Mohácsra érkező hajóhoz pedig a 3. sz. vonatunk bir csatlakozással (érk. Pécsre 8 óra 1 pkor reggel.)

— **(Zárdabál.)** Az ifjuság megkívánja a táncot a zárdá falai közt is. Jól tudja ezt a helybeli „Notre Dame“ zárdá nővérei s ezért a tanítónőképzői nagybacska leányoknak, némi kárpótlásul a világi mulatságok

hiányáért szombaton zongoraszó mellett délutáni bált rendeztek, a melyen a táncosokat a táncban gyakoroltabb leányok helyettesíték. A terem nemzetiszínű lobogócskával és színes lampionokkal volt izlésesen feldiszitve. A jókedv tartott elejétől végig, hogy a mulatozók a táncos urfiak hiányát nem is érezték. A szépen sikerült mulatságot látogatósukkal tisztelték meg: Troll Ferenc vál. püspök, Hanny Gábor kanonok és főtanfelügyelő, Rézbányai János árvaházi igazgató és a karkáplánok: Csurda Béla, Mayer György, Vörös Nándor és Krumm Péter. Estefelé a szülők is eljöttek gyönyörködni „bálozó“ gyermekeikben s méltó elismeréssel adóztak a sok rendezésben nem lankadott gondos nővéreknek. Az igen csinos táncrendeket, mikről természetesen a „pas de quatre“ sem hiányzott, a következő növendékek tanulmányozták s irták tele, hogy „kivel“ foglalkoztak: Ábrahám Aranka, Buday Gilla, Barthos Irén, Barrois Etelka, Császár Sarolta, Geyer Irénke, Gadácsy Berta, Ritter Irénke, Horváth Józsa, Klimó Albin, Kuthy nővérek, Késmárky Vilma, Lechner Paula, Máthé Olga, Meszarits Annuska, Singer nőv., Schifler Mariska, Végh Lenke, Verb Róza, Zsabokrszky Irénke, Angster Böske, Derlik Paula, Fridrick Justika, Fischer Katica, Greitzman Mata, Gyulay Ilonka, Hudjin Mata, Hikker Nestike, Krupicer Margit, Marschall Irénke, Obetko Bella, Rapp Margit, Schuller Duci, Szeghy Mariska, Schreier Matild, Weisz Juliska.

— **(A pécsi nemzeti kaszinó könyvtára.)** mint már jeleztük volt, csütörtökön, március 4-én megnyílik és úgy ekkor, valamint a régi gyakorlat szerint minden szerdán és szombaton délután 5 és 6 óra közt a tagok rendelkezésére áll. Az új igazgatóság a kölcsönkönyvtárt elkülönítette a szakszerű, tudományos jellegű könyvtártól, mely utóbbi a tagoknak bármikor is — a kaszinó helyiségeiben — rendelkezésére áll, míg az előbbi a meghatározott időben a tagok családtagjai által is igénybevehető. A szépirodalmi dolgokat, kiváltképpen regényeket magában foglaló kölcsönkönyvtár az első emeleti igazgatósági helyiségben lesz. A katalógus és a könyvtárvételi igazolvány a tagoknak beszerzési áron bocsátatik rendelkezésére. Ez utóbbira minden tagnak okvetlen szüksége lesz, mert a könyvtár berendezése teljesen elűt a régítől; most csakis jókarban levő, újra bekötött könyveket adnak ki a könyvtárból, melyek hogy ugyanolyan állapotban kerüljenek vissza, nemcsak kívánatos volt, de a kölcsönző tagok felelősek is lesznek érte. Az elkülönített tudományos jellegű könyvtár arra szolgál, hogy esetleges eszmecserék, vitatkozások alkalmával a tagok rendelkezésére álljanak úgy a társalgó, mint az olvasó-teremben.

— **(A bíró és az esküdt.)** Mohácsra — mint levelezőnk írja — nagy feltűnést kelt a városi képviselőtestületnek a szombati ülésén hozott ama határozata, hogy Jaksits József másodbíró és Tubits Antal esküdt ellen okmányhamisítás és sikkasztás miatt bünteljelentést tesz. Érdekes, hogy az alispán a nevezetteket meghagyta állásukban azzal a megokolással, hogy a sikkasztott összeg nem igen nagy. A képviselőtestület e

határozatot Jagics József országos képviselő indítványára pártkülönbség nélküli megfellebbezte a belügyminiszterhez.

— **(A Zsolnay-féle porcellán-és majolika-gyár részvénytársaság)** Budapesten most tartotta közgyűlését. A gyár elmúlt évi összes forgalma 170.000 frt volt, a melyből a tiszta jövedelem 38109 frt 12 kr. A részvényekre 25.000 frt osztalékot fizetnek ki, a melyből egy-egy szelvény után 100 frt esik.

— **(Selyemhernyó tenyésztők figyelmébe.)** Az állami selyemtenyésztési felügyelőség, mint mindig, úgy az idén is ad ki magánosoknak selyempeteket tenyésztés végett, hogy a selyemgubókat aztán jó pénzért beváltsa. Pécs városában is osztanak ki selyempeteket s a kik tenyésztetni akarnak, jelentkezzenek a városházán Kovács Antal rendőrbiztosnál, a ki a szükséges utbaigazításokat megadja.

— **(Fiu a szülei ellen.)** Hires verekedő hírében áll Tóth János, munkáslegény, a ki tegnap reggelre csinos ribilliót okozott a kigyó utcában. Az átmulatott éjszaka után részeg fővel bement egyik nyilvános házba s ott fekete kávéért kért. Volt vele még vagy három jó cimborája is, a kik azonban, mikor látták, hogy nem szívesen látott vendégek, odább álltak. Tóth azonban ott maradt és csakhamar rakoncátlanokni kezdett. Mikor aztán kitétek a szűret az utcára, köveket ragadott fel és beverte a háznak nyolc ablakát. Valahogy előkerítették a dühöngő legény szüleit ez idő alatt a cimborái s mikor ezek fiukat békíteni akarták, az ellenük támadt és késsel ment nekik. Végre aztán három rendőr érkezett a helyszínére, a kik nagy ügygyel-bajjal megfékeztek a dühöngőt és bevitték a börtönbe, hol a mikor mámorát kialudta, kihallgatták s az esetről felvett jegyzőkönyveket átteszik a bírósághoz.

— **(Simon Judás és társai.)** Tolnamegyében a múlt év végén napirenden voltak a betöréses lopások, melyek elkövetésének egyformasága arra vallott, hogy mindet egy és ugyanaz a tolvajbanda követte el. Így Baranyai Sándor és Horváth János, tolnai lakosok házába betörték s onnan ruha és ágyneműket loptak el 46 forint értékben. A tettesek az ablakon át hatoltak be a házba, melyet később ismét meglátogattak s az udvarról tizenegy darab sertést el akartak hajtani. Vakmerőségük azonban ekkor nem sikerült, mert a házbeli felébredtek és a tolvajok elhordták az irhát. Azután Indich Antal högyészi lakosnál törtek be és innen 161 frt értékű ruhaneműt vittek el. Ki akarták rabolni kevés időre rá a högyészi postahivatalt is, azonban itt megint csütörtököt mondott a tervük. Hogy a rablás nem sikerülte miatti bánatukat leöblítsék, még ugyanez éjszaka feltörték Hammer Antal présházát és ott annyi bort ittak, a mennyi csak beléjük fért. Azután Felsőnánára mentek és ott Schmidt Jánosnál, Beck Péternél és Weber Györgynél kíséreltek meg betörést. Utóbbtól a lovait is el akarták hajtani, de egyik helyen sem sikerült a szándékuk. Végül Molnár Vince, nedresi lakos, présházát törték fel s a lopott tárgyak közül

egy csomót eladván Högyészen Mészáros János, nagytormás pusztai lakosnak, a többi batyukba kötötték és nekivették magukat a gerjéni zúgútnak, hogy átkeljenek a Dunán és más területre tegyék át főhadiszállásukat. Itt azonban utolérte őket a Nemezis. A faddi csendőrök éppen akkor akadt rájuk, mikor a réven át akartak kelni és három lövéssel megfélemlítvén őket, a tolvajbanda megadta magát. Kitűnt ekkor, hogy a derék csendőrök jó fogást csináltak, mert a tolvajbanda tagjai mind notórius betörő kóborcigányok. Első közöttük Lakatos Pista, kurdi illetőségű cigány, a kit a tolvajvilágban Simon Judás néven ismernek; társai pedig Kolompár Rafael Lajos, ceglédi, Szalai Márton, duzsi és Szalai János, gyönki illetőségű cigányok. Ezek közül Kolompár Rafael Lajosról kitűnt, hogy megszökött fegyenc, a ki negyedfélelvi fegyházra van elítélve s kísérelve el a ceglédi országuton megugrott és azóta folyton csavarog; Szalai Imre pedig katonaszökevény, a ki sorozásra még eddig nem jelentkezett, pedig már 24 éves. Az elfogott tolvajbandát a csendőrök megkötözve kísérték be a szegzárdi törvényszék fogházába.

— **(Tolnavármegye pótadója.)** Tolnavármegye nagy mértékben megvan terhelve pótadóval. Ezek a terhek onnan származnak, hogy a vármegye Tolnán lovasági laktanyát építtetett, a megyei utakat kijavíttatta és ujakat létesített, a vicinális vasutakat magas dotációban részesítette, a millennium emlékére 100.000 frtos kulturális alapot létesített és a tisztviselők fizetését is felemelte. Így a megye ujabban egy fél százalékkal kellett, hogy felemelje a pótadót, hogy az idej előirányzat fedezve legyen. A belügyminiszter 7000 frttal emelte fel a vármegye állami dotációját, mely így 90.044 frtot tesz ki.

— **(Az elhagyott menyasszony boszuja.)** Nagy tűz volt nemrég Tolna megye Nak községében. Leégett Pintér György ottani legényember háza, mely 400 forintra volt biztosítva. A tűz elhamvasztotta a házat s mellette a gazdasági épületeket és bennök a gazdasági eszközöket s a kár így 1700 forintot tesz ki. A szakcsi csendőrség megindítván a nyomozást a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett, elfogta Biró Jánosnét és a lányát, Biró Magdolnát, a kiket alapos gyanu terhel, hogy Pintér György házat ők gyújtották fel. Ugyanis Pintér György udvarolt Biró Magdolnának s már az egész falu a menyasszonyának tekintette a leányt. Az idej farsang azonban megváltoztatott mindent. A legény megházasodott s Nagy József bíró leányát vette el feleségül. Azóta aztán napoként névtelen leveleket kapott, melyekben boszuállást ígérnek neki, a miért elhagyta a menyasszonyát s a levelek után egy csendes éjszakára aztán megérkezett a boszu is: kigyuladt a háza s leégvén mindene, a gazdag ifju ember szegénynek lett. A vizsgálatot az ügyben a bíróság vezeti s ennek lesz feladata kideríteni, hogy a tüzet csakugyan az elhagyott menyasszony boszuja okozta-e?

— **(Betörők Málomban.)** Kis Tóth József, málomi lakos házában betörők

jártak. A utcára néző szoba ablakát betörvén, azon át behatoltak a szobába, a hol senki sem volt s így a legnagyobb könnyűséggel szedhettek össze vagy 27 forint értékű ág- és ruhaneműt s azzal aztán odább álltak. A pécsi csendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen betörők kézrekerítése iránt.

— **(Állat az emberben.)** Hogy mennyire megfélemedkezhetik a pusztai, műveletlen ember magáról, a közerkölcsokról és a törvényről, ha hatalmába keríti az állatiaság: szomorúan bizonyítja a kis, tizenéves Brumbauer Margit esete. A Bátaszékhez tartozó kiskövesdi pusztán lakott a kis leány Bugri Istvánéknál, a hol mint cseléd szolgálta meg a mindennapi sovány kenyeret. Bugri István egyszer azonban szemmet vetett rá és állatias vágyát ki is elégitette a védtelen leányon. A szerencsétlenné tett leány máshová nem tudván fordulni panaszával, az állatias ember feleségének mondta el sirva meggyalázását. És az aszszony erre, vak dühében, csábitással gyanúsította az ártatlanságától megfosztott leányt s egy botot ragadván fel, azzal elverte azt úgy, hogy a szegény most az ágyat nyomja. Az esetet a bátaszéki csendőrség fedezte fel és feljelentette a bíróságnak.

— **(Csirkefogó asszonyok.)** Most az egyszer nem csirkefogásról, hanem a szó szoros értelmében csirkefogásról adunk hírt. Pogány községben ugyanis Mozer Paulinak hat darab csirkeje és Lizbér Jánosnak egy tyukja az utcáról, a hol szedegettek, nyomtalanul eltűnt. Az egerághi csendőrség aztán kinyomozta, hogy a csirkeket Petrovics Róza és Petrovics Anna, bostai kóbor cigányasszonyok fogták el az utcán s vitték magukkal. De kinyomozta azt is, hogy Petrovics Róza, Kovács Ágnes társaságában Petz Ádám rácpetrei lakost is meglopta, elvivén attól egy csomó ruhaneműt. Az elfogott cigányasszonyok az ügyesség börtönében ülnek.

— **(Pályázat.)** A gyönki járásbírósnál egy aljárásbírói állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a szegzárdi törvényszék elnökéhez.

— **(Kellékesek bálja.)** A színházi kellékesek tegnap este nagy táncmulatságot tartottak Kulin Henrik vendéglőjében. A belépti-díj 30 krajcár volt; de zsufolva is voltak a termek, úgy, hogy a rendezőségre fejenként 3-4 forint esik a tiszta jövedelemből. Az igen sikerült bál csak a késő reggeli órákban ért véget.

— **(Körözött sikkasztó.)** A budapesti kir. törvényszék körözötteti Wachsmann Samu izsépi születésű ügynököt. Wachsmann ellen sikkasztás vádja miatt indították meg a büntető eljárást, a vádlott azonban időközben ismeretlen helyre távozott. Most keresik és ha megtalálják, átadják az ügyészségnek.

— **(Utonállás.)** Török Pál, palfai lakostól Bucsik György egy tehenet vásárolt. Török azonban nem akarta átadni neki a tehenről szóló járlatot, míg nála levő tartozását ki nem egyenliti. Erre Bucsik utána ment Töröknek és Bikács község melletti országuton rátamadott s tőle erő-

szakkal elvette a járlatot és még hét forint ötven krajcárt is. A nagydoroghi csendőrök az utonálló ember tettét feljelentette a bíróságnak.

— **(Az árvaház, mint örökös.)**

A pécsi járásbírósnál a napokban bontották fel néhai dr. Zsinkó István kanonok végrendeletét, a melyből kitűnt, hogy az elhunyt jólelkű főpap a megyei árvaház számára 100 frtot hagyományozott. Az összeget már meg is küldték az alispánhoz, mint a megyei árvaházi bizottság elnökéhez.

— **(Lázadó utasok.)**

Baumgartner Adolf madocsi lakos címere egy hordó bor érkezett a bölcskei vasutállomásra. A hordó ott állt az állomáson s egyszerre csak azt vette észre a vasuti személyzet, hogy meg van furva és a bor egy része hiányzik belőle. Bölcske Zsigmond, vasuti állomási főnök erre kijelentette, hogy az állomáson utazásra készenálló hatvan főnyi munkás között kell keresni a tetteseket s nem is ad ki vasuti jegyeket addig, míg a tettesek elő nem kerülnek. A munkások erre zugotolni kezdtek és valóságos lázadásba törtek ki; meg akarták verni a főnököt, a ki elmenekült előlük és csendőröket kéretett segítségül. Dunaföldváról öt csendőr ki is vonult a helyszínére, de tőlük sem ijedt meg a munkáscsapat s verekezésbe kezdtek, miközben Berecki János csendőrt meg is szúrták. Mit volt mit tenni: a lázongó népnek kiadták a menetjegyeket s el is utaztak mindnyájan, csak idősb Elek Jánost, D.

Benis Józsefet tartoztatták le a csendőrök. Ezek aztán bevallották, hogy a hordót ifj. Elek János, ifj. Benis János, Molnár Mihály, Vörös István, ifj. Vörös István, Papp János, Szentai József, ifj. Papp János és Sütkei Ferenc furták meg és itták ki belőle a bort. A tetteseket azonban már Nagykáta felé vitte a robogó vonat, a hová valók. Az ügyben a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Halálozás.)** Hetzer József, magánzó, ma reggel fél 9 órakor életének 76 ik évében meghalt. Temetése csütörtökön délután 4 órakor lesz a petrezselyem-utcai 15. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét f. hó 5-én reggel 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plebánia templomban. Az elhunytban Hetzer József, budai igazgatótanító édes atyját és és Dóris Károly újpesti főkantort apósát gyászolja. A boldogult keresett és tehetséges iparos volt s a szemináriumi szabómunkákat is ő készítette.

— **(Mikor jön Kalmár Piroska?)**

Kalmár Piroska ma levelet intézett Somogyi igazgatóhoz, hogy e hét folyamán nem jöhet le vendégszereplésre s erre legalkalmasabbnak véli a folyó hó 9-dike utáni időt s így ekkor jön le, később meghatározandó napokra, hogy vendégfellépéseit megkezdje.

— **(Szénbányák.)** Szegzárdról jelentik nekünk, hogy Bonyhádon új vállalat alakult részben berlini tőkével, mely Baranya és Tolnavármegyék több községének területén, egyelőre: Varasd, Nádasd, Hidasd, Vár-

alja, Zsibrik, Ófalu és Apáthi községekben szénbányákat nyitattak s ezeket erélyesen fogja műveltetni. — A nevezett községeken kívül egyéb községekkel is folynak a tárgyalások a bányászatot biztosító haszonbérleti szerződések megkötése iránt. Az új bányákban máris 170—180 munkás nyert alkalmazást s ez igen jó hatással van a fillokszera által tönkrement lakosságra, melynél a kívándorlás eszméje erősen tért foglalt. — Ez a vállalkozás — ha a szerződések a nép igényeit is biztosítják — csak jövedelmező lehet a népre és a földtulajdonosokra.

— **(Meglöpött vasutvállalat.)**

A bakóca-felsőmindszenti vasut vállalkozói, Ritschl és Társa cég kárára, nyílt pályán elloptak egy csomó talpfat, deszkát és szerződések, mintegy 70 forint értékben. A sásdi csendőrség a tettest Starc János, Németszékhez tartozó nyugatmalomi pusztai lakos személyében elfogta és átadta a járásbírósnak.

— **(Karóval ütötte le.)**

Orbán Imre és Orbán János botykai lakosok, dacára a rokoni köteléknek, régi haragosai voltak egymásnak. Orbán János aztán a napokban kileste Orbán Imrét és egy karóval leütötte. A megvert embert ápolják; a verekedő rokonnal pedig a bíróság fog végezni.

— **(Elveszett emlék.)**

Egy fiatal leányzó tavaly krisztkindlibe egy kis zománcozott zsebórát kapott. Őrizte, mint a szemfényét s vigyázott rá, mint a legkedvesebb

A Heim birtok mostani tulajdonosa nejének halála óta Helmburgban lakik, a többi jószágot bérbe adta s palotája a városban üresen áll. A gyermektelen, hetven éves öreg urnak már csak a vadászatban telik kedve; délutánonként puskája felriasztja a sziklák visszhangját, — egyébkor alig zavarja valami a hegyvidék csendjét és nyugalma. A várkastély valódi remeteség, ha mindjárt pompás is; a szomszédbirtokosok „elátkozott vár”-nak hívják, a falubeliek azonban még mindig „a klastrom”-nak s amint a kövezett udvaron itt ott felüti fejét a kövek közt a gaz, úgy az épület belsejében sem hiányzanak a pusztulás, elhagyatottság nyomai.

Még a vendégek érkezése is csak a napirend egyhangúságába hoz egy kis változatosságot, de nem életet és vidámságot a falak közé. A lakott kastély s a templom a nagy, csupasz térségen fényes nappal sem tesznek kellemes benyomást a látogatóra, az éj homályában meg éppen komor, fenyegető tekintetük van ezeknek a hatalmas kőtömegeknek.

— Az ég legyen irgalmas hozzánk — mondta Egon már az első napon bátyjának — képzeld el, milyen lehet itt az idő, mikor esik az eső!

Leo, aki utközben a mosolygó tájak behatása alatt a legvigabb hangulatban volt, ebben a komor környezetben visszaesett sötét tépelődéseibe, melyek bubánaton táplálkoznak.

Wiek papa azonban, kit a fárasztó ut jobban ki-merített, mint bevalija, boldog, hogy megint karosszékben pihenhet s oly ebédhez ülhet, a melynek nincs korcsmaize. Leánya és a társalkodónő a kastélyt nagyon regényesnek, tehát egyelőre pompásnak találják.

Egon még bátyjával beszélget ennek szobájában. A társalgás azonban nagyon nehezen megy. Leo vastag füstfelhőket ereget csibukjából, öcsöce pedig szokása ellenére mélyen elgondolkodik.

— Nos hát most már itt vannak a szegény rokonok is! — szólal meg végre Egon.

A másik csibukja paraszát nézegetve csak vonogtatja vállát.

— Egyébiránt — folytatja Egon — a női szaporulattal meg lehetünk elégedve. Ez a Waldemar kisaszszony — vagy mi a neve? — ez akár fejedelemnőt játszhatna. De büszke is mint egy fejedelemnő és fagyos a szive mélyéig.

Leo gyorsan feltekint. — Előkelő lélek, mondom neked!

— Lélek? — szól Egon gunyosan — tized teszek egy ellen, hogy nincs benne több lélek, mint egy márványszoborban.

Aztán ásítva emelkedik fel helyéről.

— Jó éjszakát — s ha éppen van pénzed, kölcsönözz holnapig ötven aranyat.

Legtovább a követségi tanácsos ablaka van kivilágítva. Titkárával éjjel után egyig dolgozik. De Titus ur, dacára, hogy olyan későn lett elbocsátva, toronyszobájában nem egyhamar hunyja le álomra szeméit, mert Holberg Egonnak könnyedén odavetett megjegyzése tövist hagyott szívében. Titus ur a „csinos társalkodónőt,

emlékére. De hát tegnapelőtt este a kisa óra elveszett. A káros ezuton kéri a jószívű megtalálót, hogy adja át az elveszett emléket a rendőrségnek.

— **(Tolvaj házaspár.)** Szekeres Dénes, térsenfi lakostól, két zsák kukoricát elloptak. A váiszlói csendőrség a tetteseket Kovács Pál és neje Cseszki Mária, ugyan ottani lakosok személyében kipuhította s most a tolvaj házaspár várja a lopásért rámerendő büntetést.

— **(Szalmatűz.)** Knezovic Markó turjácsi pusztai lakosnak a kertjében álló szalmakazla kigyuladt. A tűz azonban igazában szalmatűznek bizonyult, mert idejében eloltották, úgy, hogy a kár jelentéktelen s a kazal nagy részét meg lehetett menteni a leégéstől.

Elavult arany ezüst tárgyak, mindenemű régi pénzek, órák és más régiségek készpénzért beváltatnak a legmagasabb áron. Sebőnwald Imre czégnél Pécs, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Becsület.** Félig telt ház előtt folyt le tegnap Suderman egyik legmegkapóbb darabjának, a „Becsület“ nek az előadása s színészeink elkövettek minden tőlük telhetőt, hogy a közönségnek minél teljesebb művel-

zetet nyujtsanak. Első sorban Fűrediről kell megemlékeznünk, ki Robert szerepében nagyobb szabásu feladattal tett kísérletet. Ezt a vállalkozást mint kísérletet tekintve, nem mondhatjuk, hogy sikerrel nem járt volna, mert a mi a deklamációt illeti, főleg az erősebb indulatfestésben, a mire ebben a darabban bőven nyílik alkalom, nemcsak tehetség, hanem rutin is nyilatkozott meg benne s ezt a közönség is szívesen ismerte el nála, tapoktat bőven aratott. De azért még messze áll attól, hogy ilyen nagy feladat művészi betöltését várjuk tőle, mert ilyen szerepben nemcsak szavalni kell, de ügyesen mozogni, az érzelmek hullámzását arcjátékban, a hangmodulációiban is kifejezésre juttatni; ebben a tekintetben pedig a tegnapi debut még sok kívánni valót hagy maga után. A többi szereplők közül különösen kivált Angyal Ilka és Bodroghy Lina. Mindkettő helyes felfogással és művészi érzéssel alakították egyéniségüknek megfelelő szerepeiket. Somogyi Trast gróf alakját tőle megszó kott művészi tudással személyesítette, csak az kár, hogy a készületlenség kézzel fogható jeleivel rontotta jeles alakításának hatását. A kisebb szerepekben Baghi, ki Bihari helyett játszotta meg Kurt szerepét, Laudai, Boross, Erdélyi működtek közre dicséretesen az összjáték hatásának emelésében.

○ **A Magyar nemzet Aranykönyve.** Pongrácz Béla hírlapírónak az az ötlete támadt, hogy megörökíti az ezeréves magyar nemzet most élő családait. E célból a fent

olvasható címmel genealogiai lexikont szerkeszt, mely — személyválogatás nélkül — díjtalanul fogja közölni minden honpolgár rövid életrajzát és leszármazási adatait. Szóval, ez a vállalat új „veneczei aranykönyv“, valóságga a demokracia „Gothai Almanach“-ja lesz. A nagy vállalatból minden hónapban egy, két, körülbelül 1000 életrajzot tartalmazó könyv, betűsoros névmutatóval ellátott kötet jelenik meg díszes kiállításban, albumalakban. Egy ilyen önálló egészet képező könyv ára 1 frt lesz. Megjegyzendő, hogy az érdekes vállalat nincs előfizetésre alapítva. A vállalat igazgatója Pongrácz Béla, szerkesztője Kulcsár Béla, kiadója pedig az Aranykönyvtársaság. A vállalat szerkesztősege és kiadóhivatala VIII. Gyöngygyuk-utca 9. szám alatt van.

TÁVIRATOK.

— **Érik a háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint újabb táviratok jelentik, a hatalmak jegyzékében nincs időhatár kitűzve a görög csapatoknak Krétából való visszavonulására nézve. A Konstantinápolyban székelő nagykövetek kényszeríteni akarják a szultánt a hatalmak határozatainak elfogadására; a szultán azonban nem akar engedni egy könnyen. Tegnap az idegen hajók nagy ideig bombázták a Szikanaria mellett elhelyezett második táborát a fölkelőknek. A sziget

Zsófi kisasszonyt“ hirtelen egészen más világításban látja.

— Ah istenem — sóhajtja hosszas fontolgtatás után — de a háztartás kettesben, mikor minden olyan drága! . . . De persze akkor otthon mosathatnánk, aztán meg is kérdelem mindjárt, hogy tud-e főzni?

ÖTÖDIK FEJEZET.

Helmburg mezőváros széles völgykatlanban fekszik, a hasonlóvá várkastély ellenben meglehetősen magasságban van az erdőborította meredek hegyek közt, a melyek a kilátást délről elzárva, előfutárait képezik a mögöttük emelkedő hatalmas mészhegységnek.

Aki a helységből jó az uton, mely Helmburg völgyet a hegyháton át a tuloldali völgyekkel összeköti, egy órai emelkedés után a várkastélyt balra hagyja. A rácsos kapun át tágas szabad térre láthatni, melynek hátsó részét a kastély homlokzata képezi, egyik oldalát a várkastély egy oldalszárnya, másik részét egy templom határolja. Az utóbbi, legrégebb emléke a hatalmas egésznek, goth épület a tizennegyedik századból s kettős torony ékesíti a térre néző homlokzatát. Ahol az ősrégi, a harmincéves háboruban feldult klastrom állott, építettek a Helm grófok, akik az egész roppant terjedelmű birtokot megszerezték, a jelenlegi kastélyt, de az egyik kegyes-zívü örökös ezt is a cisztercieknek engedte át lakóhelyül, s erre a célra szolgált is ennek a századnak az elejéig. A várkastély renaissance épület némi goth vonásokkal. A földszintet széles oszlopcsarnok díszíti, belül szép lépcsőzetek, boltozott dísztermek, kényelmes folyosók váltakoznak.

egyik öblében háromszáz önkéntes kikötött s a fölkelőkhez csatlakozott. A görög kamara mai ülésében bizalmat szavazott Delijannisz miniszterelnöknek önértéses politikájáért. Athen utcáin folyton lelkes tüntetések mennek végbe a háboru mellett.

— **Tömeges mérgezés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hajdunánáson Sz. orvos özvegyét hat felnőtt leányával együtt a szakácsné belladonnával megmérgezte. Még nem haltak meg.

— **Véres bíróválasztás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csikfalván bíróválasztás alkalmával Kovács József Mihályi Zsigmondot agyonszúrta. A szolgabíró és jegyző az ablakon át menekültek.

— **A pápa állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy XIII. Leó tegnap, koronázása évfordulóján, ünnepélyesen fogadta a prelátusokat, püspököket. A pápa jó színben van s egészségi állapota kitűnő.

— **Uj főigazgató.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma közli Franciscs Norbert benedekrendi professzornak Budapest vidéki tankerületi főigazgatóvá történt kinevezését.

— **Értekezlet a bortörvény revíziója iránt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A jövő hét elején Darányi miniszter személyes elnöklete alatt megkezdik a szaktanácskozásokat a mestereséges borok készítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló törvény végrehajtási rendeletének módosítása iránt. Résztvesznek benne a termelők, kereskedők és szakértők. Pécsről Taussig Zsigmond borkereskedő, továbbá a kamara képviseletében Littke József, Ullmann M. Károly és Záray Károly, az utóbbi kész tervezetét fogja bemutatni. A miniszter által kibocsátott tervezet a must cukrozását, szeszesítését, derítését, a borok házasítását szabályozó utasítást szigorítani akarja; a pezsgő, ürmös és törkölybor, valamint a gyümölcsbor szállítását, elárúsítását megszorítja, a büntetésekről intézkedő rész pedig főszólyt helyez az elzárásokra s ezen kívül helyi ellenőrző bizottságokat létesít.

— **Drágább lesz a cukor.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pénzügyminiszter e hó végén törvényjavaslatot terjeszt be, mely szerint a cukoradó 13 frtről 17-re fölemeltessék, a mi annál megbotránkoztatóbb, mert a cukor adót csak tavaly emelték fel 11 frtről 13-ra.

— **Választások a Lajthán tül.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák Rájrathba való választások a mai nappal kezdetüket vették, a minek most az kölcsönöz különös érdekességet, hogy az új osztrák választási törvény szerint az ötödik kuria most gyakorolja először szavazatjogát. Az első megválasztott képviselő Trauenfels Leó báró, a kit a nagybirtosok első választó testülete hat szótöbbséggel újból megválasztott; ellenfele Mariacher apát 51 szavazatot kapott.

22246. sz.
tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkv. hatóság közhírré teszi, hogy Fürst Sámuel himesházi lakos utóajánlata folytán, Baranya megye gyámpéztára végrehajthatónak, Kohn Jakab maráza lakos végrehajtást szenvedő ellen 250 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Maráza község határában fekvő, a maráza 381. sz. tjkvbe felvett + 78. hszsz. 32. sorsz. ház udvartérre, 451 forint becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi március hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Maráza község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 45 forintot 10 krajeárt készpénzben, vagy

az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1896. évi december hó 10 napján. A kir. törvényszék telekkönyvvi hatósága.

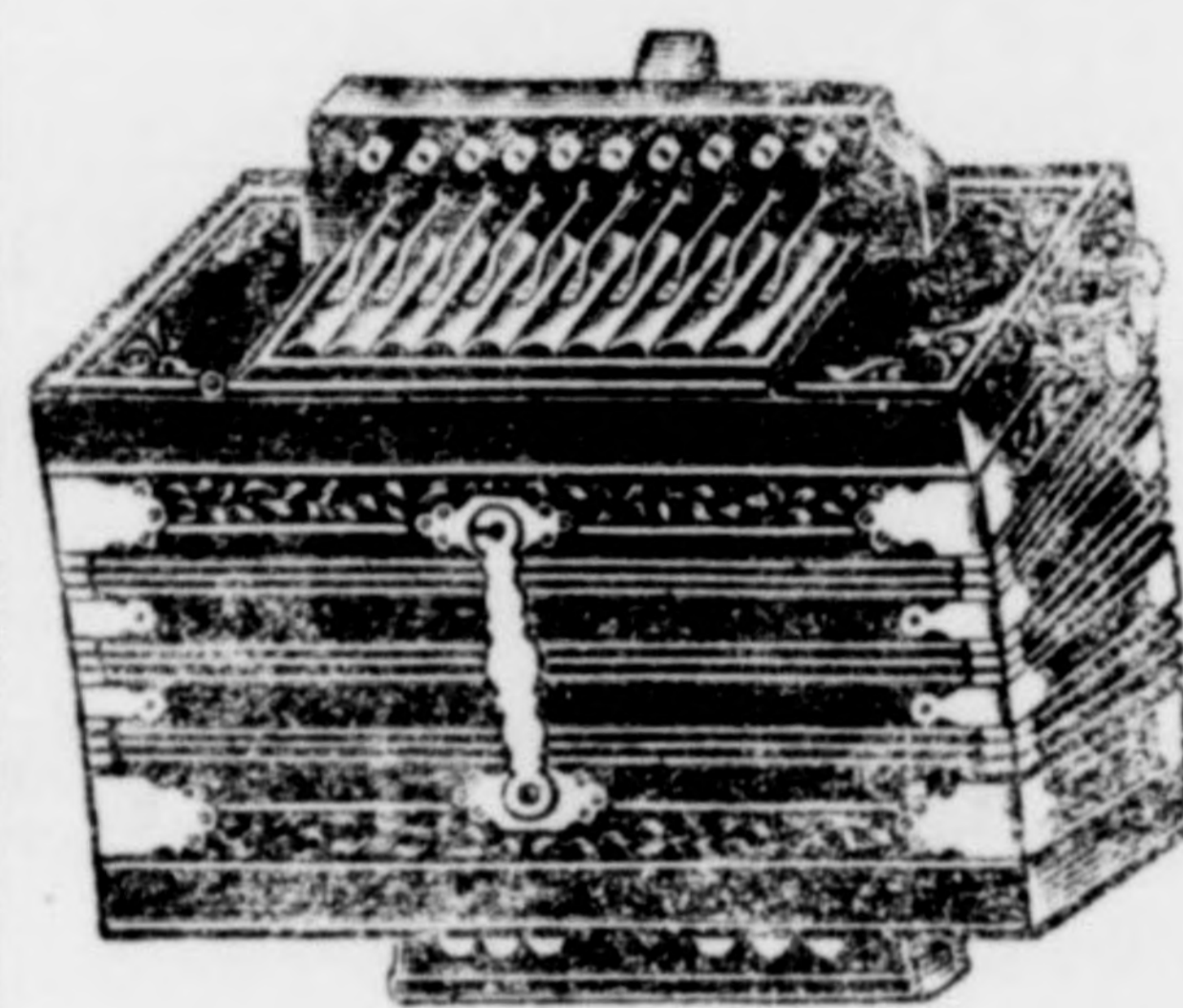
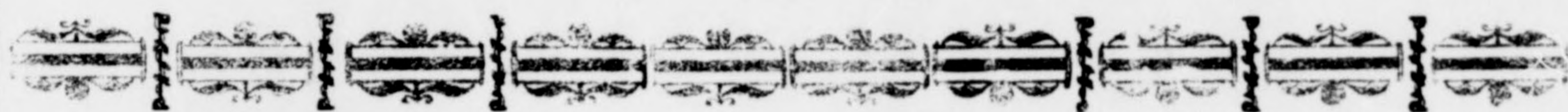
Lukrits István
kir. táblai bíró.

Ház eladó.

Pécsett, Ferencziek-utca és Gyár-utca sarkán

egy emeletes ház

előnyös feltételek mellett eladó. Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain **ércvédőkkel**, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával. stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír,

40 hangu 2. sz. nagyságu $15\frac{1}{2} \times 33$ cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
60 " 3. " " 17 " 34 " 5 " " " " 6 50
80 " 4. " " $17\frac{1}{2} \times 34\frac{1}{2}$ " 6 " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicséréltetnek.

SCHUSTER Eg.,

harmonika-gyáros, **Graslitz**, (Böhmen.)

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utazatok hatóságilag nyomoztatnak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.